

KOOLIKELL

Ikka ja jälle on püütud sel-geks teha, et kooli direktor ei ole majandusjuht, vaid kasva-tusprofessi koordineerija, stra-teeg ja taktik ühes isikus. Ent mida sa hing koordineerid, kui katus sajab läbi, maja juhtub olema kütmata või küttetrass hakkab lekkima, segades kõige maisemalt normaalset kasvatus-protsessi. Direktor peab siis kõik võimalikud ja võimatudki pilud ning salakäigud üles leidma, et tekkinud avariiolekord võimali-kult kiiresti olematuks muuta.

Keskkooli direktori hr. Välja-se kabinetti sisenenud, pärsin, mis lõppeval õppeaastal tuska tekitas, mis meelt kosutas.

Pärast hetkelist pausi arvas küsib, et ega ikka mujalt ot-sast alustada saa kui majandu-sest.

Kõik viisteist aastat, mil uus maja käigus olnud, on selle katus lekkinud. On küll püütud paikamisega teda vettpidavaks

teha, kuid vesi leiab ikka tee läbi lagede tungida. Oleks juba aeg majale üks korraliku kal-dega katus peale ehitada.

Välissoojustrass, millest aja-lehes juba juttu tehtud, seisab täpselt nii, nagu EKSE mehed ta kuud poolteist tagasi lahti kiskusid. Polegi nagu nende mure. Majaalune keskküttetrass peaks seniste lubaduste koha-selt suvel (aga kaugel see enam!) kapitaalremonti minema. Sellekohane veksel on haridus-koondiselt saadud. Tahaks loo-ta, et nii ka läheb. Oleks täna-vune talv krõbedam tulnud, po-leks olemasolev trass vastu pi-danud.

Kool ja haigla on nüüd lin-nakanalisatsiooniga ühendatud ning biopuhasteid enam ei va-jata. Ei oska kool nende mahu-titega üksi midagi peale ha-kata. Labidaga nende ümber songida pole nagu suurt tulu. Hea, kui teaks aimata, kelle

poole abipalvega pöörduda või kellele seda roostekolakat kau-beida.

Nõutuks teeb koolinahva ka pooleliolev «promenaad» Nuutri tänavalt läbi kooli krundi Uuele tänavale. Jäme kruus on kohale veetud, mis edasi saab, ei tea. Kas see ikka on kõige lühem tee Pae elamukvartalist kesk-linna, nagu mõni ametnik väit-vat? Kaheldav.

Et kool saaks normaalse elu elada, peavad olema vajalikud ruumid, õpetajad ja õpilased. Kahest esimesest on Kärdlas karjuv puudus. Tunnid toimu-vaat vaat et igas ruumis, lisaks üle tänava kahe majas, siis veel endises algklasside majas ja kahe lasteaias. Sügisel oli nimekirjas 777 last. Uue tänava majades on neist ümmarguselt 700 projektijärgse 540 asemel.

Niisugust õpetajatepõuda, na-gu praegu, varasematest aega-dest ei mäletagi. Vaja on füü-sikut, ajaloolasi, vene filolooge, geograafia-, muusika- ja kunsti-õpetuse õpetajaid. Mitmed tun-nid on ära jäänud, sest pole kedagi klassi ette saata. Paljud

tunnid saavad antud tänu sel-lele, et pensionärid mõistavad kooli vajadust ja tulevad ikka jälle sügisel tööle, kuigi on ammu puhkuse ära teeninud. Noori õpetajaid ei saa, sest pole neile korterit pakkuda. Nii jäädi ilma füüsikust, kellele kool sai pakkuda vaid väljas-pool järjekorda korterisaajate järjekorda võtmise. Kanepi kool aga pakkus kolmetoalise muga-vustega korteri ja abikaasale kooli medõe ametikoha. Läänud nad olidki. Öeldakse, et noored on väga pretensioonikad. Võib-olla, kuid selge on seegi, et õhulossi ei tule keegi perekon-naga elama.

Kas ei kuma siis ühtki val-guskiirt piikases pimeduses? No ikka on. Kui poleks lootust, siis lõpeks jõud edasi olla. Pärast pikki ootamisaastaid hakati lõ-puks pihta internaadi ehitami-sega. See pidi küll 1989. aastal valmis saama, aga lükkus tä-navusse. Eks näis. Praegu vu-rab maaliinide bussidega kooli ja kodu vahet 90—100 õpilast. Kui internaat valmis, küllap eelistavad pooled neist sõidu

asemel ühiselamut.

Loodame, et algklasside juur-dehitise projekteerimine jõuab peatselt lõpuni ja selle seinadki hakkavad mõne aja pärast ker-kima.

Kasvatustöö kooliväline surve on vähenenud. Kohustuslikke üritusi tuleb haruharva ette. Ent see vabadus on mõnel mää-ral loonud olukorra klassivälise tegevuse soikumiseks. Ilmselt on tarvis lähemal ajal välja töötada oma kooli klassivälise tegevuse suunad. Ei saa ju ainult mõne klassiõhtuga piir-duda.

Ees seisavad eksamid. Paistab, et õpilastele ja õpetajatele on meeltmööda, et saab valida ek-sameid. Vaba valik on alati olnud meelepärasem kui sundus.

Ei tulnud kevadest ja opti-mismist pakitsevat juttu. Ei pi-danudki tulema, sest aeg ja olud ei luba seda. Jõudu vii-masteks ponnistusteks, et sügi-sel pärast suvepuhkust jälle alustada — seda ikka koolipe-rele soovida võib. Küll aeg an-nab arutust.

Raivo KARJAMAA